

עלון קיבוץ ניר דוד (תל עמל)
מרץ 2023

מה בעלון

מה קרה החודש בקיבוץ?

בתרבות: התקיימה הצגת פורים והתקיים ערב שירה וסיפורים שהוקדש לנגה תמיר.
בחצר: התקיים תרגיל מוכנות לרעידת אדמה והושלם ציור קיר.
עוד מהמרחב המשותף נביא ריאיון עם ספי פרי בנושאי תכנון ומידע בנושא האינטרנט.
גם נברך את ילידי מרץ ואת הטבע שסביבנו.

קריאה נעימה

כאן המקום לברך:

- את משפחת קרונר – ענת, איתי והבנים שעברו לביתם החדש בשכונת הכרם.
- את משפחת דותן – ענבר, איתן והילדים שעברו לביתם החדש בשכונת הכרם.
- את משפחת פונרו – עמרי, זהר והילדים, שעברו לביתם החדש.
- את יונתן עדי שהתגייס בימים אלו לצה"ל. שמור על עצמך!!

כאן המקום לשלוח תנחומים:

- לנורית מלמד-רצון שאיבדה את אימה, ציונה מלמד.
- לאוקסנה יבסיוקוב שאיבדה את אימה, מריה יבסיוקוב.

עלון מס. 3 בשנת 2023, מס. 2293 למניין עלוני הקיבוץ

שותפים לעלון: אורי קלס / אשר אינדיך / גדיורולקר / גלי עסיס / דליה יפה / טל דפנא /
כלנית מלכין / ספי פרי / עינת אזולאי / ערן ורותם מאירי / שלמה גלזר

מברכים: אסף ארטל / מור עמיחי / משפחות תמיר ווגנר

עיצוב הלוגו החדש: עדי מידה

צילומים: אסי גופר / בית ספר דרור גליל / כלנית מלכין / מאיה רצון / נדין גופר / פרטיים
הפקת העלון בגרסת עיתון: כרמית מוזר-נגלר
תודה מיוחדת ליהודית אייל, ארכיונאית הקיבוץ, על ההגהה.

עורכת: סמדר יחיאלי

עלון פנימי, כל הזכויות שמורות

כלנית מלכין על ציור הקיר

(במנהרת המעבר בין סדנת האופנים של סתיו גינת לסדנת תיקון האופנים של אפרים רבינוביץ')

לפני שנה בערך פניתי לוועדת תכנון עם רעיון להוציא קול קורא להצעה של ציור קיר במנהרה. וועדת תכנון נענתה בשמחה. הוצאתי קול קורא והתאכזבתי מאוד שאף אחד לא פנה, הרי ישנם בקיבוץ הרבה אמנים מדהימים.

החלטתי להמשיך בתכנית ואיירתי בעצמי. פניתי לרז רבין לעזרה בביצוע. רז אלופה ממש, יש לה ניסיון וזה עזר לי מאוד. מגיע לה הרבה קרדיט. היא ממש ביצועיסטית טובה וגם נתנה לי בטחון. לא הייתי מצליחה בלעדיה.

למה דווקא במנהרה? עוברים בה הרבה אנשים, זו נקודה טובה ליצור עניין. מה גם שזה אחד הקירות הכי יפים בקיבוץ: החומר שלו, הגוונים, הקומפוזיציה של הרשת, הברזל החלוד והלבנים החשופות. לכן גם השארנו את הרקע כמו שהוא למרות שהיה מאתגר...

האיורים עצמם מדמים בצורה מופשטת את הגלבוש בחורף ובקיץ. השתמשנו בצבעי קיר של סופרקריל של טמבור. הקיר הספציפי הזה היה מאוד מאתגר. הוא "שתה" הרבה צבע.

בהזדמנות זאת אני מציעה למי שרוצה לקחת חלק במיזמים כאלה ואחרים – אשמח שתפנו אלי. אולי הגיע הזמן לקבוצת אמנים פעילה בניר דוד?

צילומים: כלנית
מלכין

אשר אינדיך – סיכום תרגול יישובי, רעידת אדמה

צילום: מאיה רצון

ביום שלישי האחרון בצענו תרגיל יישובי בתרחיש של רעידת אדמה באזורנו. במהלך התרגיל תרגלנו לראשונה הפעלה של הציבור באירוע של רעידת אדמה קשה, ואת פעולת מערך הצח"י (צוות חירום יישובי), זאת בשיתוף פעולה מול גורמי המועצה ומשטרת בית שאן.

התרגיל החל בשעה 16:30 באזעקה וכריזה על רעידת אדמה (כפי שכנראה יקרה במציאות). התושבים התבקשו לצאת לשטחים פתוחים, להגיע ולהירשם בנקודות המפגש של האשכולות ולאחר מיכן להגיע לנקודת האיסוף הקהילתית בדשא המרפאה.

כינוס אשכול ז'

בהמשך צפו התושבים בהדמיה שכללה אימון בחילוץ מהריסות על ידי צוות סע"ר (סיוע עצמי ראשוני) ותרגול טיפול בנפגעים על ידי צוות רפואי.

במקביל, הופעלו צוותי הצח"י: בטחון, לוגיסטיקה, אוכלוסייה ורווחה, צוותי סריקה, חינוך, דוברות ועמדת קליטת מתנדבים, לטיפול באירועים שהוזרמו כדיווחים לחמ"ל.

הדמייה: חילוץ מהריסות

הדמייה: פינוי נפגעים

הצוות הרפואי

התרגיל היווה אירוע מסכם לחודשיים שבהם עסקנו בארגון מערך הצח"י, שכללו: הכשרת ראשי צוותים, השלמת אמצעים, מיסוד מנגנון האשכולות שכולל את צוותי הסריקה וצוותי רישום אוכלוסייה, חלוקת מגנטים שבהם מידע לחירום ועוד...

ביצוע התרגיל תרם רבות לשיפור המוכנות להתמודדות עם אירוע חירום של רעידת אדמה קשה. בימים הקרובים נערוך סיכומים, נפיק לקחים ונפעל להשלמת הפערים.

תודה לכל מי שלקח חלק בתרגיל, לציבור ששיתף פעולה ולצוותים השונים.

תודה לצוות ההיגוי: רונן ברייר, גדי ורולקר ובוועד ויטמן, לשגיא שדמי על שליחת אירועים תרגיליים לחמ"ל ולהילה דגני על הובלת אירוע קהילתי.

נשמח למתנדבים נוספים!

שאלות

עונת החתונות אינה נגמרת, אבל עם בוא האביב היא מתגברת. זוגות-זוגות, מכל המגזרים, מגיעים הנה להצטלם ביום שמחתם. תחילה שמו פעמיהם אל האסי והגשרים. עם הזמן גילו שהקיבוץ כולו הוא פארק יפה, והרחיבו את מניפת האתרים החביבים עליהם לצילום. פניתי לגדי ורולקר על מנת לשמוע ממנו על ההסדרה שיש בנושא זה.

גדי: הנושא עבר הסדרה לפרטיה לאור הניסיון שהצטבר. צריך לדעת שמגיעים אלינו זוגות להצטלם דרך הצלמים. אנחנו לא מכירים את הזוגות, אבל מכירים את הצלמים והם מכירים אותנו ומקפידים על הנהלים שנקבעו. קרו מקרים שבגלל הפרות של הנהלים, צלמים לא הורשו יותר להכניס לקיבוץ כלות וחתנים. אצל השומרים נמצא דף עם הנהלים והוא נמצא גם אצל הצלמים, שחותמים עליו בכניסה.

מהם הנהלים החשובים המופיעים בדף, שחשוב שגם חברי הקיבוץ יכירו?

גדי: בדף הנהלים מפורט היכן מותר לרכב לחנות והיכן אסור לו. הדבר המרכזי הוא שהזוג המצטלם אינו רשאי להסתובב ליד בתים ובשטחים פרטיים. כך שאם אתם פוגשים את בעלי השמחה בתוך גינה של חבר או בשטח הפרטי שלו – דווחו לי והעניין יטופל. כמו כן, אין אישור לשימוש ברחפנים.

האם יש "מִכְסָּה" של חתונות ליום?

גדי: אין הגבלת כניסות. ביום בו היתה הכמות הגדולה ביותר, הגיעו יחד 4 זוגות בו זמנית.

תודה גדי, ושיהיה במזל.

סמדר יחיאלי

טל דפנא – מדריך בסיסי לאינטרנט ביתי

פניתי לטל שיעשה סדר בנוגע לאינטרנט הביתי. השאלות שלי, וההסברים הנהירים של טל, מיועדים לדור שלי ויותר. מן הסתם הצעירים אינם זקוקים להסבר זה.

האינטרנט מגיע אלינו דרך הספק שלנו שהוא 012 פרטנר. התשתית היא של בזק. סיב אופטי מגיע למרכזיה ומשם מתפזר לכל בית ולכל נקודת קצה שצריכה אינטרנט (מפעלים וכו'). האחריות של הקיבוץ לספק אינטרנט תקין עד הקופסא הלבנה המותקנת בכל בית (אליה מגיע הסיב האופטי – כבל צהוב). המשמעות של אינטרנט תקין היא מהירות גלישה טובה. מהירות גלישה משמעה קצב הורדה והעלאה של נתונים. דוגמא שכל אחד מכיר: מנסים לפתוח סרטון ביוטיוב והוא "מדשדש", נעצר מדי פעם כדי להטען. אותו הדבר בסרט של נטפליקס. מעלים אותו והוא מתקשה לעלות, או נעצר באמצע. מהירות גלישה תקינה מאפשרת צפייה רצופה וללא הפרעות.

אלו מכשירים ביתיים צורכים אינטרנט?

המובנים מאליהם: מחשב ונייד. אבל גם טלוויזיה חכמה שיש ברוב הבתים, וגם קונסולת משחקים. ועוד: למי שיש ממיר של יס, גם ה-V.O.D עובד דרך האינטרנט.

לפני כמה שנים, היה פרוייקט תקשורת גדול, בניהול מאיר פונרו, הקיבוץ נחפר, ולכל בית הוכנס סיב אופטי. קיבלנו סיב אופטי מספק מבחינת הרוחב שלנו (מה שמאפשר העברת נתונים במהירות גבוהה). בקרוב, עם סיום החוזה עם יס, נשדרג את הסיב הזה (כי אז יתווספו לו עוד צרכנים). כך שאנו פועלים להגדיל את רוחב הפס, להבטיח גלישה אופטימלית. כיום, על פי מדידות שנעשו, בשעות השיא של צריכת אינטרנט אנחנו עומדים על ניצול של 85% של הפס וכאמור, רוחב הפס עתיד לגדול משמעותית.

מהירות הגלישה שיש לחברים בבתים היא מצויינת. זה כאשר המכשירים בהם אנו צורכים אינטרנט מחוברים ישירות בכבל לקופסא הלבנה. אלא שהיום, מכשירים שונים בבית, בחדרים שונים, לפעמים בקומות שונות, מושכים אינטרנט לא באופן קווי, אלא באמצעות WIFI.

מהו ה-WIFI ?

הדרך האלחוטית שבה מכשירים עובדים. זהו מכשיר נוסף, בדרך כלל קופסא עם שתי אנטנות, המחוברת בכבל אל הקופסא הלבנה, שהיא מקור ההזנה שלו. המכשיר הזה מפזר את הקליטה בבית. כדי שכל המכשירים יקבלו אינטרנט מה-WIFI, צריכה להיות פריסה נכונה בכל הבית. ברגע שיש ניתוקים ב-WIFI והאות לא עובר כמו שצריך, אנשים אומרים שהאינטרנט אצלנו הוא איטי ולא מספק את העבודה.

למה זה קורה ומה ניתן לעשות?

זה יכול לקרות אם מכשיר ה-WIFI ישן ולא עומד בעומס של כמות המכשירים וקצב הנתונים שהם "דורשים". זוהי הסיבה היותר נפוצה. הבדיקה הפשוטה לאשש זאת, היא לחבר מכשיר כלשהו בכבל ישיר לקופסא הלבנה של הסיב האופטי, ולראות אם מהירות הגלישה מספקת. במקרה כזה, "האשם" הוא מכשיר ה-WIFI. בדיקה כזו יכול כל אחד לעשות. למכשירים הפשוטים האלה יש תאריך תפוגה בדרך כלל אחרי כמה שנים ויש צורך להחליפם. אם הבדיקה הזו מראה שגם דרך חיבור ישיר לכבל האינטרנט ממשיך להתנתק או לעבוד באיטיות, יש לקרוא לי, ואגיע לאבחן את התקלה. אם היא מצריכה החלפה של הקופסא הלבנה, היא תוחלף ללא עלות. ואם מדובר בבעייה אחרת, אוכל להמליץ מה ניתן לעשות כדי לשפר את כושר הקליטה בבית.

מה באמת ניתן לעשות כדי לשפר את כושר הקליטה בבית?

מוסיפים כבלים בכמה נקודות בבית (דרך קידוח בקירות), ולהם מחברים ציוד של WIFI. דרך נוספת, לרכוש WIFI גדול יותר ולמקם אותו בנקודה אסטרטגית בבית. יש מוצר שנקרא WIFI חכם, שמתאים לבתים גדולים עם כמה ילדים.

מול מי החבר מתנהל כשיש לו בעיית תקשורת?

הקיבוץ דואג לחברים עד רמת ציוד הקצה בבית (קופסא לבנה). כל בעיה עד אליה היא באחריות הקיבוץ. מה שבתוך הבית – זה איש איש לביתו. ניתן להסתייע בתשלום בעובדי חברת דיאפינד היושבת בקיבוץ.

סמדר יחיאלי

שלמה גלזר מראיין את ספי פרי עם סיום תפקידו כרכז ועדת תכנון

סוף המעשה במחשבה תחילה

תוכנית אב לקיבוץ, מתן סמכויות ותקציבים לוועדת תכנון/מנהל תשתיות, בעיות תנועה וחניה, הכניסה לקיבוץ, שיפוץ בית התרבות ועוד.

ועדת תכנון אינה מהגופים הנהנים אצלנו מיחסי ציבור. סביר להניח שרבים אינם ערים לעבודת הועדה ואינם מודעים לחשיבותה והשפעתה על חיינו. הלכתי אל ספי פרי המסיים באלו הימים שלוש שנים בריכוז הועדה, לשמוע על תפקידה, חשיבותה והמשימות העומדות בפניה.

למען גילוי נאות אומר כי לפני למעלה מ-30 שנים ריכזתי את פרויקט הבנייה הגדול של התאמת הדירות למעבר ללינה משפחתית. במסגרת ה"מבצע" – שהיו לו היבטים חברתיים וכלכליים, נבנו 20 דירות חדשות ושופצו כ-90 – היה ספי (אז רכז הבניין של הקיבוץ) שותף מרכזי. עבדנו בשיתוף פעולה מלא. יחד הבאנו את הפרויקט המורכב הזה (שכלל גם החלפת קבלן) לידי גמר בזמן וללא חריגה מהתקציב.

נחזור לעניין שלשמו התכנסנו – ו. תכנון.

ש. ועדת תכנון, מה תפקידה? כיצד היא פועלת? ומהן הסמכויות שלה?

ת. תפקידי הוועדה הוגדרו לפני שנים. היום, אחרי שהוחלט שרכז הבניין הוא גם רכז הוועדה ואחראי על תחומים נוספים, ותוך התחשבות בשנויים ארגוניים בקיבוץ, יש בהחלט מקום לרענן את הגדרת תפקיד הוועדה. אם נתייחס לוועדה במבט רחב, צריך להבין שלהחלטות שלה יש השפעה לשנים רבות. בכל הנוגע לתכנון הקיבוץ, צריך שתהיה לוועדה ראייה ארוכת טווח – איך הקיבוץ רוצה להתפתח, באיזו צורה, מהו סדר העדיפויות ואיך לעשות את כל זה בצורה מתוכננת. כדי שזה יעשה ע"י הוועדה בצורה מיטבית, חשוב מאוד שישבו בה אנשים שיש להם הבנה בתחום התכנון, הכלכלה והנהלת הקהילה, כדי שההחלטות שיתקבלו בה יהיו מושכלות תוך קביעת סדרי עדיפויות בהתאם לצרכים והיכולת הכלכלית. לטעמי, תפקיד הוועדה להסתכל מלמעלה וקדימה. אצלנו זה אקטואלי מאוד בגלל המבנה המיוחד של הקיבוץ ובגלל ההתיישנות המואצת של התשתיות.

במקביל, על הוועדה להתייחס גם למגוון בקשות ואישורים הנדרשים באופן שוטף, ויש להשיב כאן ועכשיו.

ש. מה הרכב הוועדה ואיך היא נבחרת?

ת. אין לי מושג איך הוועדה נבחרת. הרי המשכתי את פעילות רמי דגני עם וועדה קיימת. בכל מקרה, מדובר בוועדה לטווח ארוך ולכן יש תחלופה טבעית תוך שימור הידע. היום יושבים בה **רמי דגני, עמית קרונר** רכז ו. **קרקעות. ממי ארזי** כרכז הנוי (**ויכנס ארנון רבטל**). **עמרי מסקין** שעוסק בתייעוד התשתיות והתייעוד וצבר הרבה ניסיון. **חן שלם** כרכז בניין, **רון** מנהל הקהילה, **יפתח** מנהל עסקי כמנהל התשתיות, **וגלי בלכר** נציג ציבור. עכשיו **יואב ארטל** יחליף אותי ואת חן במסגרת התפקיד החדש. ונכון להזכיר את **מאיר פונרו** ז"ל שישב בה שנים רבות. מדובר בוועדה של 10 איש שזה בהחלט מספיק. בסה"כ זו ועדה פונקציונלית מאוד שיושבים בה כל הגורמים הרלוונטים.

אגב, אני בעד הרעיון לאחד את תפקידי רכז הבניין ורכז ועדת תכנון ולהעביר אליו חלק מסמכויות מנהל התשתיות. זה כיוון נכון.

ש. אין אצלנו בעצם תכנית אב לתשתיות. והשאלה היא **א.** למה? **וב.** איך עובדים לטווח ארוך בלי תוכנית מסודרת?

ת. לקיבוץ יש תב"ע בתוקף. בתב"ע מסומנים אזורים לבנייה חדשה, אזורי חינוך או תעשייה, ואין לו תכנית אב לשידרוג מכלול התשתיות. החבר מרגיש היטב כשהתשתיות מיושנות וברמה נמוכה. יאמר לזכותו של **שחם** שהוא זיהה את הצורך בתוכנית כוללת שמתייחסת לכל ההיבטים התכנוניים, תוך התייחסות לצרכים החברתיים. זה כולל תשתיות עמוקות שנמצאות מתחת לאדמה ש"נזכרים" בהן כשהן מתקלקלות, כשהביוב נסתם, יש פיצוץ מים או הפסקת חשמל. ויש תשתיות עיליות שהן מורגשות ובעייתיות מאוד והן בעיקר תנועה וחניה. בנוסף, כל הקשר בין שטחים ציבוריים לפרטיים, מבני ציבור ושטחים במרכז הקיבוץ שהטיפול בהם אינו מספק בעיקר בשל חוסר תקציבי. יש לזכור כי הטיפול וההשקעות בתחומים אלו מבוצעים לאורך הרבה שנים ולכן נדרש גם תכנון לטווח ארוך ועבודה לפי תוכנית מסודרת. לדעתי אנחנו ממש זקוקים לתכנון שכזה.

ש. חניה ותנועה – זה לא סוד שבקיבוצים בכלל ושלנו בפרט האפשרות שלכל משפחה יהיה רכב או שניים לא נלקחה בחשבון. זה בא לידי ביטוי בדרכי גישה, חניות, בטיחות וכו', איך מתמודדים עם הקושי הזה?

ת. השאלה מצוינת כי היא נוגעת לכל אחד מאיתנו. איפה הוא חונה, באיזה מרחק מהבית, איך הוא מגיע עם הרכב עד הבית כשצריך. ולזה צריך להוסיף תנועה של קלאבקארים, קלנועיות, אופניים, הולכי רגל על מדרכות צרות שממש לא מתאימות. בקיצור יש אצלנו בלאגן גדול בעניין הזה, וזה לא מטופל לאורך השנים, כי זה מחייב החלטות שלעיתים משנות אופי של אזור מסוים ודורש תקציבים גדולים.

הייתי במסגרת תפקידי בכמה השתלמויות בנושא של תכנון קיבוצי, והתנועה והחניה היו בהן מרכיב מרכזי. הגישה הרווחת היא חניה בכביש ההיקף במרחק של עד 80-100 מ' מהבית, ומדרכות רחבות דיין לאפשר גישה של הרכב לבית לפריקה וטעינה. ובנוסף מתחילים להתייחס לטעינת רכב חשמלי. אצלנו חלק חונים ליד הבית בעיקר בשכונה החדשה ובהרחבה והרוב בהיקף – במגרשים מוסדרים או לאורך הגדר.

ש. האם יש מספיק חניות בקיבוץ?

ת. יש מספיק במובן של מקומות חניה. יש בעיה עם משפחות שהחניה שלהן נמצאת כ- 200-250 מ' מהבית שזה ללא ספק רחוק מידי.

ש. איך פותרים את בעיית הטעינה של רכבים חשמליים?

ת. אין ספק שבעתיד הקרוב נראה יותר ויותר רכבים חשמליים בקיבוץ. יש כבר ראשונים. הוועדה המתחדשת תדון בכך בקרוב, אנחנו מכינים חומר רקע. יש היבטים חברתיים והיבטים טכניים. דיון ציבורי יתקיים יחד עם דיון בוועדות השונות. קיבוצים רבים מתלבטים איך לנהוג, מקווה שנדע ללמוד מניסיונם של אחרים.

התנועה בתוך הקיבוץ מסוכנת

אני רוצה להתייחס לנושא שלדעתי יש לו חשיבות רבה והוא התנועה בתוך הקיבוץ, שהיא מסוכנת ולא מוסדרת. מדובר במהלך מורכב, קשה ויקר שמצריך תכנון, ומחייב דיון והחלטות ציבוריות, כי הסדרת הנושא הזה מחייבת הקצאת משאבים גדולים והסכמה והבנה של החברים, כי ליד הבית של חלקם תעבור מדרכה או כביש רחבים יותר, שיכילו נפח תנועה של ציבור גדול יותר. בנושא הזה ככל שנקדים כן ייטב. בינתיים, כל פתרון מקומי מבורך.

הכניסה והיציאה מהקיבוץ

ש. אין מחלוקת שהכניסה לקיבוץ היא סכנת נפשות, האם אחרי שחיסלו את תחנת הדלק יש תוכנית לטפל במפגע הזה?

ת. התשובה מתחלקת לשני חלקים. כל מה שקשור לכביש 669 אינו בשליטתנו, ואנחנו לא בשום סולם עדיפויות של גורמי החוץ. לכן מה שנשאר זה טיפול שלנו בנושא השער. הגדרת התכנון בוועדה היתה הגדלת שטח ההמתנה והחניה לפני השער. נבחרה תכנית להכניס את השער כ- 16 מ' פנימה, מה שלא יפתור את הבעיה באופן מלא אבל ישפר את המצב, כי ייתן שטח המתנה גדול יותר. יש לתכנית אומדן תקציבי, ובמסגרת תקציב 2023, צריך להחליט שמקדמים את זה. אין וודאות שכך יקרה.

בית תרבות

ש. איך יראה התוצר הסופי? מתי זה יקרה? מי אחראי על שלב השיפוץ?

ת. אנחנו 3.5 שנים אחרי השריפה. העבודה לשיקום התחילה בשעה טובה. החברה שזכתה במכרז הגישה לו"ז לסיום עד סוף השנה. הכוונה היא לעבוד בצורה שוטפת ואינטנסיבית כדי שנוכל להפעיל את בית התרבות בהקדם האפשרי. הוויכוחים שהיו במוסדות הקיבוץ ובציבור היו צפויים והציפו שאלות משמעותיות. ברקע – כל הקשור לענף הבניה התייקר בצורה חדה מאוד בשנים האחרונות וזה כמובן השפיע גם על עלויות השיפוץ באופן משמעותי. איך מוצאים את שביל הזהב בין רצונות ובקשות, כסף מהביטוח, תוספת מהקיבוץ, תקני בניין מעודכנים, עיצוב, ונפח הפעילות הצפוי במקום. ובסופו של יום, הסיכום קבע מה לעשות מלא והיכן לחסוך. התוצר הסופי יהיה **שהאולם עצמו יהיה טוב, יפה, מתפקד ואיכותי** עם 614 מקומות ישיבה, כי גם הציבור שלנו גדל, ובכל מה שבמעטפת – משרדים, מרתף וחדרי ציוד, נבצע את החיוני.

הצוות שמנהל את הפרויקט מונה 4 איש: מוביל אותו הפרויקטור/מפקח שחר גורן ויחד איתו חברים בצוות **לביא** (מזכיר), **יפתח** (מנהל עסקי) ו**אני**. אנחנו מהווים **צוות היגוי**, ואם יהיו דברים חשובים או מחייבים החלטה ציבורית נרחיב את המעגל. בית התרבות מתוכנן לעמוד בדרישות של רישיון עסק לפחות בנושא הבטיחות, נגישות, כבוי אש, מיזוג וכו'. האם הקיבוץ ירצה זאת בעתיד (פיתוח עסקי)? ימים יגידו. צריך לקוות שאחרי השיפוץ, התיירות תשתמש יותר באולם לצרכים שלה, וזה יאפשר תקציבי אחזקה גדולים יותר.

ש. יש מצוקת דיור גדולה למשפחות צעירות. האם שיפוץ מגורים ישנים או פינוי בינוי למגורי צעירים ע"י הקיבוץ עמד על הפרק?

ת. זה עלה פעם אחת לדיון ולא התקדם. הרעיון מצוין וכאשר מדברים על תכנון כוללני לקיבוץ זה חלק מהעניין, צריך יהיה להגדיר אזור מסוים, לאפיין אותו, לבחון מה רמת הצרכים לאורך זמן, ולתכנן בהתאם. נדרשת השקעה כספית לצורך פינוי-בינוי, והחזר ע"י תשלום השכירות. בהחלט יש מקום לכיוון של בנוי לגובה (בורג' חליפה, בעקבותיך...)

כמה אמירות אישיות :

עבדתי בתנובה תל יוסף 22 שנים עד שיצאתי לפנסיה. הייתי העובד המבוגר בתנובה...ניהלתי את הבינוי במחלבה הגדולה בארץ בכל הנוגע לקבלת חלב ואת הטיפול בשפכים שהם בסדר גודל של ישוב גדול. למדתי מזה הרבה. ברור שלקיבוץ אין את "הכיסים העמוקים" של תנובה, ושמפעל מזון מתייחס לתחזוקה ברמה הרבה יותר גבוהה מחשש לריקול עם איזה חיידק כמו שקרה בשטראוס. ולכן זה לא אותו דבר, אבל, הדברים החשובים שכן הבאתי איתי לתפקיד ואותם אפשר להשוות, הם ניהול תקציבי מסודר והכנה תכנונית ותקציבית מפורטת לפני שניגשים לביצוע, ושרשרת ניהול מסדרת. יש הרבה מקום לשיפור המערכת בקיבוץ בתחום זה, וחוויתי אירועים מתסכלים. יתרה מכך – זה מקבל משנה חשיבות בגלל שאין לנו את "הכיסים העמוקים" כמו בתנובה וכל שקל הוא יקר ערך. וחייבים!!! להקצות יותר משאבים לתחזוקה וחידוש התשתיות בקהילה.

לאחרונה החלטנו על חלוקת פירות הנכסים שזה משמח ברמה האישית. אבל לתחזוקת תשתיות וחידושן לא נשאר כמעט כלום, ואני לא מצליח להבין את זה. אני חושש שזאת שגיאה שיהיה לה מחיר בעתיד.

יש צורך בשיפור התקשורת בין הנהלת הקיבוץ לוועדת תכנון. להנהלת הקיבוץ יש מבט הרבה יותר רחב על הקהילה, של מאזן דמוגרפי וצרכים שמשתנים, סדרי עדיפויות, מבט שנחוץ לוועדה לצורך עבודתה. כיו"ר הוועדה הייתי נגיש רק לחלק מהמידע הזה, ידעתי חלקית על תכנית הקהילה, ולא על האגש"ח והתשתיות. יש פה החלטה שוועדת תכנון אינה עוסקת באזור האגש"ח, וזו שגיאה.

בגדול יש שורה של נושאים נדרשים המחייבים תכנון וקבלת החלטות, כמו תכנית אב לקיבוץ, הכניסה לקיבוץ, בנייה להשכרה, תנועה וחניות וכו', וברור שאי אפשר לבצע הכל יחד והוועדה חייבת לקבל הנחיות מהנהלת הקיבוץ. בנוסף חשוב לדעת שלוועדת תכנון אין שקל בתקציב. היא מייעצת ולא מבצעת. ולכן אינה יכולה לקדם ביצוע דברים, כי מעבר למתן עזרה מקצועית ורצון טוב אין לה סמכויות. אני מאמין שאיגום תפקידים וסמכויות בנושאים אלו אצל אחראי אחד, ייתן מענה טוב בהרבה לאחזקת התשתיות וקידום פרויקטים שונים, יקצר תהליכים, ויאפשר **ליואב ארטל** את המרחב לעבוד.

לסיום, אני רוצה למקד את תשומת הלב בנושא חשוב נוסף: נכונות החברים לקבל על עצמם את החלטות הקיבוץ. זה לא מובן מאליו. אדם קרוב אצל עצמו... ובנושא תכנון ובניה, יש קושי הולך וגדל באכיפת החלטות. אני חושב, כי בכל הקשור לאכיפת חוקי בנייה וניצול שטחים ציבוריים, הקיבוץ צריך להתחיל להסתמך על הפיקוח של המועצה. כמובן, לפני הכל, זה מחייב החלטה ציבורית מתאימה.

ליואב מחכה עבודה רבה, ואני מאחל לו מכל הלב! בהצלחה.

בשם קהילת ניר דוד, אני מבקשת להודות לספי על שנים רבות של עין פקוחה
והרבה תבונה וניסיון שהביא עמו אל התפקיד הכל כך חשוב של ועדת תכנון.

סמדר יחיאלי

גלי עסיס – הצגת מגילת אסתר שהתחפשה לדירה להשכיר!

אז לכל מי ששאל, למה לא הייתה השנה בפורים הצגה של מגילת אסתר, נראה שפשוט לא הבין את התחפושות של הנעורים.

הם לקחו על עצמם להביא לקהילת ניר דוד הצגה מצחיקה ומקורית לכבוד פורים. ביצירתיות ואינטליגנציה רבה הם "חיפשו" את מגילת אסתר המסורתית שלנו לסיפור אחר – **דירה להשכיר: "בעמק יפה בין נחלים ושדות שוכן לו קיבוץ עם חמישה מעמדות..."**

חדי העין והאוזן יכלו להבחין ולשמוע אזכורים רבים למגילת אסתר מקומית, שנכתבה אי שם במאה הקודמת ע"י חוה קלס ונחום סטולר, כולל שיר העידוד של אסתר המלכה, שאצל בני הנעורים הפך לשיר עידוד **לאסתר פז**, אחת מהדמויות הראשיות בהצגה השנה. ציטוטים כמו: "כל הבנות מכל הממלכות מוזמנות לריקוד הבחירה" שינו קצת משמעות, עבור צמד השוכרים הצעירים: **ארבל גור וז'אן פול**.

התפאורה מעשי ידי הנעורים, בהובלת נדין גופר ומאיה רצון

דמותו של **עמרם שורר** עטוף בדגל ישראל ואומר רוצים להשמידנו (בקריצה לצעירים שלא מבינים את דור ותיקים), בדומה למרדכי היהודי לבוש שק ואפר. כך, גם הבחירה של הנעורים בשירים ובריקודים לא היתה מקרית. הם בחרו בהם כחוט מקשר בין ההצגות: שיר ערש של נתן אלתרמן, שכל כך מזוהה עם הצגת המגילה שלנו וכמובן "ספחת", בשינוי מילים מבריק, הפך לשיר מריבה בין **נוהר קרנץ** ו**רבטל**, שדמותה ייצגה את מעמד ה"עצמאות הכלכלית", למועמדת לקליטה.

מצעד הדגלים לכבודו של עמרם שורר, נציג מעמד החברים, התאים בול לטקסט, אבל גם הזכיר לרבים ובצדק, את מצעד המלצרים במשתה אחשוורוש.

הצירוף של הילדים הצעירים בגילי א' ו', שמר על המסגרת הרחבה של שיתוף כמה שיותר שכבות בקהילה, כשהפעם המבוגרים היו הכוח המסייע מאחורי הקלעים ולא על הבמה. גם בעניין זה לא נעלמה מעיני הנוער הפוליטיקה של המבוגרים בקבלת תפקידים בהצגה. את האפיון הזה זכתה להציג דמותה של **ליאת גרינברג**, נציגת שכונת הכרם, שלפי הנוער חולמת להיות "אסתר המלכה" ושבנותיה הצעירות ישתתפו אף הן בהצגה – ברוכה הבאה!

ואפילו מחווה לטקס שבועות המרהיב שלנו היה, בריקוד "קום בחור עצל", עם בלונים אדומים על הראש ולקולה המרטיט של נגה תמיר ז"ל, שהייתה מעמודי התווך של הצגת המגילה ב-15 השנים האחרונות וחסרונה מורגש.

אחרונה חביבה היא המובילה של כל ההפקה הענקית הזו: **עינת אזולאי**, מדריכת הנעורים בקיבוצנו ב-6 השנים האחרונות, שעושה זאת בצנעה, בהרבה יצירתיות והרבה הצלחה. למי שלא יודע, היא הייתה נערה בעצמה כשיחקה את אסתר המלכה, ב-2008, אז חידשנו את מסורת הצגת המגילה בכל פורים.

היו עוד הקשרים ורמזים, שמעידים עד כמה הילדים ובני הנוער שלנו, קשובים וסופגים את כל מה שנעשה כאן, בתרבות, בתהליכים קהילתיים, בשיחות קיבוץ, במדרכות, בקבוצות ווטסאפ... את כל זה קיבלנו כמשלוח מנות עשיר לפורים בצורה של עשייה הנפלאה של בני העשרה, מכיתה ז' עד י"ב, שבמשך חודשים טרחו ועמלו על כתיבה, משחק, שירה, הכנת תפאורה, הקמה, חיסול, עבודת צוות ועזרה הדדית - בסופה כולנו זכינו להצגה מצחיקה, שנונה וכל-כך אינטליגנטית.

תודה רבה-רבה לכם, בני הנעורים – אין עליכם, עינת אזולאי וצוות המדרכים אלונה ואלון, רכזות החינוך זיו אשכנזי ומליסה גופר, הילה דגני וצוות התרבות ולכל הרבים שהיו שותפים ליצירה.

אני מאחלת לנו, שנמשיך ליהנות מנוער איכותי כזה, שסופג בשקט מסורת ותרבות מקומית ויודע מתי וכיצד להביא אותם לידי ביטוי.

כן ירבו

הצגת מגילת אסתר שהתחפשה לדירה להשכיר [בתמונות, על קצה המזלג]

ותודה לעינת אזולאי שדובבה

צילמים: בית ספר דרור גליל

מפגש בין חבר קיבוץ ותיק לחברת קיבוץ חדשה, ליאת גרינברג [נעה ויינר] החתלתולה.

עמרם שורר [מתן עסיס] הסוס, עוקב בדאגה אחר השינויים.

וזהו מצעד דגלנים ומנגנים לכבוד עמרם.

מקבלת את פניו דייר פוטנציאלי [נהר
אביגד] הקוף: "שב עמנו".

וזוהי אסתר פז [רוני זמלן] הברווזה
ולהקתה.

"זו אסתר שלנו" – ריקוד הבנות המלוות והמעודדות.

חברת קיבוץ חדשה, נוהר רבטל [אופיר מלכין] התרנגולות, מקבלת את פניה של דיירת פוטנציאלית [רומי רזנשטיין], האיילה.

ריקוד קבלת פנים לתרנגולות.

"קום בחור עצל".

מעמד התושבים: ז'אן פול [אסי גופר] הדביבון וארבל גור [יונתן סגל] השועל, המשפצים הבלתי נלאים. מקבלים את פניו של דייר פוטנציאלי [אלון נגלר], המאיים לגזול את מקומם.

יעל פז ואופיר מלכין בריקוד הבחירה: ז'אן-פול וארבל מחפשים שותפה לעבודה.

דירה להשכיר: המספר [גיל פרי] ונכדו [אורי סלוס], ינשופים.
סיפור לפני השינה שסבא מספר לנכדו.

תמונת הסיום.

והפרחים לעינת אזולאי, מפיקת ההצגה.

ערב הוקרה ואהבה לנגה תמיר

צילומים: נדין ואסי גופר

בחמישי האחרון קיימנו בחדר האוכל ערב מיוחד במינו: השתתפו בו מספרים וזמרים, סולנים ומקהלה, ומעל ריחפה נגה שנתנה השראה לכולם.

בערב קראה דגנית מכתב שכתב **תומר לב** לנמרוד, ואני מביאה דווקא אותו, כי הוא נותן תמונה ממצה לאישיותה ופועלה של נגה.

נמרוד היקר,

מתנצל כל כך שלא יכול להיות איתכם הערב, אם כי ליבי ומחשבותיי יהיו עימכם. לעיתים הורים יודעים באינטואיציה נדירה, וכבר ברגע הלידה, מה השם ההולם את הרך הנולד. המקרה של נגה הוא בדיוק כזה: כי נגה, כשמה כן הוא, קרנה והקרינה על כל סביבתה אור יקרות – טבעי, עדין, ובה בעת עוצמתי וכובש.

היתה לי הזכות להיות לנגה מורה, אח"כ מנהל, ולבסוף – קולגה. התמזל מזלי ("מזל של מתחילים"?) והיא היתה במחזור הראשון שאי פעם לימדתי, כשהתחלתי ללמד במדרשה, מייד עם שובי מלימודים בחו"ל. כבר בלימודים היא היתה "ליגה משל עצמה", וזהרה בחכמתה, יצירתיותה, כישוריה המוזיקליים ויכולת אבחנתה החדה.

עם הפיכתי למנהל המדרשה גייסתי אותה לעבודה, והיא "הרימה" את כל האדמיניסטרציה של המדרשה בלי להניד עפעף עשר דרגות למעלה; ועם הפיכתי לראש האקדמיה למוזיקה באוניברסיטת ת"א – עשיתי את הדבר שיותר מכל יכול להצביע על הערכתי האדירה כלפיה – גייסתי אותה למלא את מקומי (שהתפנה) כמרצה לתולדות המוזיקה של האקדמיה.

כל כך התאכזבתי שנגה החליטה שלא להמשיך איתנו באוניברסיטה, ובמקום זאת העדיפה להשקיע את כל מרצה וזמנה בעשייה קהילתית ב"עמק".

בשעתו לא הבנתי איך אפשר להמיר את מגדל השן האקדמי בקהילה...היום אני יותר ממבין, כי לימים ביקרנו, אני ומשפחתי, בפינת גן העדן שהקימה איתך, נמרוד, באחד המקומות הכי יפים שקיימים עלי אדמות – ואז הבנתי.

נגה, שהייתה יכולה להיות אחד מעמודי התווך של העולם האקדמי החינוכי-מוזיקלי, העדיפה משפחה, עשייה מקומית איכותית וחיבור אותנטי לקהילה שהייתה חלק ממנה. וגם שם עשתה נפלאות: בהכשרת מורים, בכתיבה על מוזיקה ובתיווך המוזיקה המורכבת והמעודנת שאנחנו כה מאמינים בה, לדור הצעיר. מעבר לאיכויותיה המקצועיות והאמנותיות, נגה הייתה אדם טהור, מקסים ומלא בכריזמה שקטה וחודרת: ראייה חדה של מצבים ומורכבויות, עמוד שדרה אתי-מוסרי איתן והומור דק וכובש. בלתי ניתן להשלים שכל אלו נקטפו מאיתנו מוקדם כל כך; מוקדם מדי.

זוכר אותך, נגה, באהבה גדולה.

תומר.

אנו, משפחת תמיר ומשפחת וגנר, מבקשים להודות לאנשים הרבים מהקיבוץ ומחוצה לו, על תרומתכם לערב הנהדר שערכנו לציון שנה מאז הלכה מאיתנו נגה.
לסמודי יחיאלי על ההפקה
לאלדד סברנסקי על הניהול הלוגיסטי ביחד עם אייל עדי ודני פירדמן
ללירון ויטמן על המצגת
לדגנית סברנסקי, נוהר רבטל, רוקסנה פלמן וגלי עסיס שלקחו חלק חשוב בהפקה ונרתמו לכל משימה להילה דגני שתמכה בכל הארגון ובכל מה שביקשנו
לזוהר אביגד על עיצוב הבמה הנהדר
לחנן יחיאלי על עזרה בעריכת קטעי הווידאו
לאייל צרפתי, עינת פסח ועמי לוז על צילום הערב בווידאו
לנדין ואסי גופר על צילום סטילס
לצוות ניר קול: ערן פזי, יובל כהן, אליאס טומני ונוי צרפתי על ההגברה והתאורה
לרועי ברגר ויוסי שור על העזרה

ושוב לאלדד, על הנחיית הערב בנועם ורגישות ולדגנית על חלקה בכתיבת דברי הקישור
לאילו שבאו ושיתפו אותנו בסיפוריהם: לחברים שבאו לשיר ולנגן איתנו:

חנן יחיאלי	אילנה להב
צילי פרי	זיוה גלבוע אלון
חנה קלנר	רוחמה הניג
ג'וני וגנר	הדס שטורמן
עידן איזמירלי	חנה קלנר
בנות מקהלת לילך בניצוחה של שחר מנס-רותם	גלי עסיס
מוריה בוכמן ושני גלסנר	רוקסנה פלמן
ולהרבה חברים ובני נוער שנענו לקריאה ונתנו יד	

תודה ענקית לכולכם על שעזרתם להאיר ולהחיות את דמותה של נגה.

דליה יפה – עצות לבית

בימים טרופים אלו למי אכפת, נקי יותר או פחות, בכל זאת במקום בית פתוח שולחת כמה עצות טובות לניקיונות שישרתו אתכם כל השנה. חלקם מניסיוני, חלקם מניסיונם של אחרים.

1. על שיש טבעי שצבר כתמים והתעייף כדאי למרוח שכבה דקה של שמן עדין, להשאיר לכמה שעות או לילה ואחר כך במטלית יבשה לנגב עד להברקה.
2. כתמי אבנית על חרסינה ונירוסטה להסיר עם ספריי מסיר אבנית. בשום אופן לא עם 00.
3. סנו רהיט ספריי מחדש פורמייקה על ידי ריסוס עדין מריחה קלה ואחר כך הברקה עם מטלית יבשה, כך גם על ריהוט מצופה בסקיי ועל רהיטי עץ.
4. סיר שנשרף בו מזון, או להניח בשמש כמה שעות ואחר כך לרחוץ או הרבה יותר פשוט לפזר אבקת סודה לשתייה (יש בכל בו) על כל השטח, ועל הסודה לשפוך בנדיבות חומץ 5%, יש תסיסה מרהיבה שאחרי שנרגעת יורד כל הלכלוך בקלות, אפשר לנקות כך גם תנור או תבנית או מחבת...
5. לחידוש תכשיטי כסף וזהב ואבנים טובות: מלאו קערית שתכיל את כל התכשיטים במים עם סבון כלים. על זה כמה כפיות סודה לשתייה, ערבבו והשרו לילה. למחרת שטיפה וייבוש במגבת. ותתפלאו מה זה עושה.
6. לרענון שטיחים בעיקר כהים: לערבב בקערה מים פושרים עם חומץ 5% לטבול מברשת קשה בנוזל, להבריש את המרבד ולא לדרוך עד שיתייבש. אפשר גם לנגב במגבת ישנה.
7. למדיח כלים מוסיפים בכל הפעלה שלוש כפות חומץ 5% ששופכים על הקרקעית בנוסף לסבון ולמבריק. התוצאה: מבריק יותר וגם מונע ריחות רעים שמצטברים בצינור שמוליך לביוב.
8. ייבוש כביסה. כדי לחסוך שעות ייבוש יקרות בייבשן אפשר בחורף לתלות על מייבש כביסה מול המזגן בחדר, גם מייבש וגם מפיץ ריח נעים בחדר סגור. בקיץ, אפשר לתלות על מייבש ולהציב מולו מאוורר. ניתן בסיום להכניס לכמה סיבובים בייבשן להחלקת הבגדים.
9. אחרון חביב. המים שלנו עדיין מלאי אבנית, אם רוצים לחסוך רחצה ושיפשוף ושימוש בחומרים כימיים, רצוי אחרי כל שימוש בכיור או במקלחת להוריד מים עם מגב ואחר כך לייבש במטלית.
10. ולבסוף חג שמח שקט ושפוי, לכל בית ניר דוד.

רותם וערן מאירי – זריעות קיץ

בימים הקרובים נחגוג את חג הפסח, חג האביב והחירות. מזג האוויר משתנה, הימים מתחממים ומתארכים (ב- 21.3 ציינו את יום השוויון באורך שעות היום). הטבע מסביבנו בשיאו – הכל פורח והחרקים המאביקים חוגגים.

זהו גם זמן נהדר לצאת ללקט. בסוף הטור מתכון לפסטו חובזה מעלי חובזה שאפשר ללקט אפילו בסביבת הבית (שימו לב רק שאלו עלים שלא רוססו!).

אז עם כל ההתרחשות בטבע שמסביבנו, החלטנו הפעם דווקא להתמקד בהסתכלות קדימה וחשיבה לטווח הארוך – זריעות הקיץ! העונה כבר החלה (בוודאי שבאזורנו החם) וזה ממש הזמן למי שעוד מעוניינת לזרוע זרעי קיץ!

עם התקדמות האביב הזרעים ינבטו, יתפתחו לצמחים שיצמיחו עלים שיגנו על פירותיהם מחום השמש ומתחת לפני הקרקע יתפתחו שורשים שיאפשרו להם מזון ומים גם בימים החמים.

~ זריעות הקיץ כוללות: מטפסים (שעועית, לוביה ועוד), פירות (עגבניה, אבטיח, מלון, קישוא), זרעים (חמניה, תירס) וגידולי עלים (ריחן, תרד ניו זילנדי, נענע).

~ גינת הקיץ פשוטה לגידול ורובה נקטפת בצורת קטיף הפירות, וכך יכולים הגידולים להמשיך ולהניב לאורך תקופה ארוכה.

~ את רוב פירות הקיץ נשתדל להדלות (הדלייה) כדי להימנע ממגע עם האדמה החמה וכך הצמחים משמשים גם כהצללה ונוי בגינה. הם אמנם דורשים שטח גידול רחב, אך מניבים מצויין גם במכלי גידול (עציצים, אדניות וכו')

~ ניתן לשתול ירקות קיץ במחזורים, מחזור ראשון מאמצע פברואר ועד אמצע אפריל ובמחזור מאוחר יותר בהמשך העונה לקראת סוף הקיץ – אזור אמצע אוגוסט. (נשתדל לא לזרוע בשיא הקיץ, על מנת לסייע לצמחים להיקלט טוב).

~ עם התארכות הקיץ והעליה בטמפרטורות, גם גידולי הקיץ יסבלו ממחלות ויחלו לכמוש. בתקופה זו האנרגיה של הצמח תתרכז בזרעי הדור הבא ובפירות העתידיים, והשורשים והעלים יאבדו מחיותם ומטעמם הטוב.

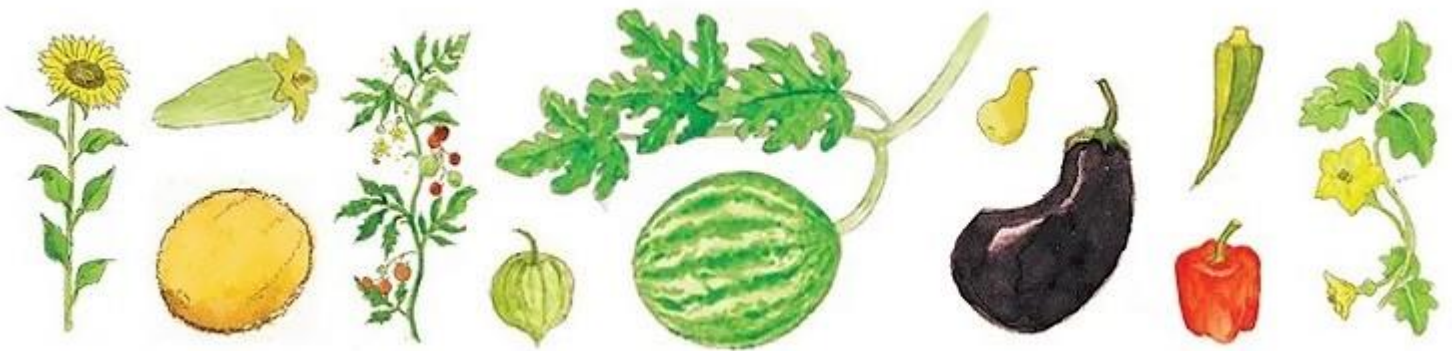
המלצה: השאירו חלק מהפירות לייבוש על הצמח עבור שמירת זרעים. למעננו ולמען הדורות הבאים.

*קרדיט ל"לוח שנה בגינה" על חלקים מהכתוב ועל האיור המצורף.

פסטו חובזה:

* קטפו עלי חובזה בקרבת ביתכם ושטפו במים

* טחנו את העלים עם שמן זית, שן שום, מלח גס ואגוז אהוב – פקאנים/קשיו.

לבני ובנות חודש מרץ

מזל טו ב

אסף ארטל מברך את יונה ורחל ארטל החוגגים 80

בבית קטן בקצה הקיבוץ
יושבים שם סבתא וסב.
יושבים שם שניהם
ומספרים את סיפור חייהם.

חושבים: הנה שמונים שנותינו.
מה יידעו הנכדים אודותינו?
נוטלים גיליון ורושמים בראשו:
"זהו סיפורנו..."

במה להתחיל? כמובן בילדות.
האם היתה זו ילדות רגילה?
לינה משותפת, חברת ילדים,
לשנינו, אך בשני קיבוצים נפרדים ...
משחקים על הדשא, כאן דגים, שם פרות
יש יותר מעניין מילדות שכזאת?

מכאן אל ימי הנעורים....
ימי הנעורים? אה! אז זה נקרא ה"מוסד".
פעולות ... טיולים ... ואף פעם לא לבד.
לפעמים גם לקום ולרוץ לכיתה ...

בשומר הצעיר והכנה לצבא
וברקע המלחמה.
הוא עדיין בנר דוד
והיא בכלל בשריד.

נכון שאלו לא נעורים רגילים?

נעבור לתקופת הנישואים!
אחרי הצבא, נפגשים בעיר הגדולה:
"נתחתן בכפר ואת הבית נקים למרגלות ההר ...
על שפת הנחל".

בתחילה בגדה הצפונית, אז עוברים לגדה השנייה
ומתחילים להקים משפחה.
תינוק ראשון ... שני ושלישית
בית תינוקות, חברת ילדים ...
נופש גלגלים, שלג בסיני או סתם טיולים.

מתקנים מכסחות דשא ותופסים את הגב
או עושים מלאכת יד, ביקורת איכות ושגרת יצירה של אומן בקיבוץ.

עד שהתחילו להגיע הנכדים.
ומכאן כבר נמשיך לתקופת הבגרות.

מתי זה החלה תקופת הבגרות? תקופת הזקנה, יש יאמרו ...
כשהופרט הקיבוץ?
כשהקלאב-קאר הופיע?
או שלמועדון גיל הזהב התחלנו להגיע?
ובעצם, הרי אלו ימים של אושר ותקופה של פינוק!
הנכד והנכדה באים כל יום לחיבוק ...
שהרי להיות סבא-סבתא זו הגשמה אמיתית.

בבית קטן בקצה הקיבוץ
יושבים שם סבתא וסב.
יושבים שניהם
מספרים את סיפור חייהם.
זוכרים חלומות, אידיאלים גדולים,
מחלקם כבר הקצנו, את חלקם עוד נגשים.
מדי בוקר וערב נושמים משפחה,
צחוקים, עצב, שוכחים וזוכרים
סופרים את השנים, מגיעים לשמונים.
מביטים סב אל סבתא וסבתא אל סב:
"ראה מה עברנו, ראי מה עשינו ...
משפחה גדולה ויפה, תסתכל איך בנינו.
כולם, כן כולם, הם 'סיפור חיינו'."

יונה ונרי

שלומית חרמוני בת 80

לשלומית שלנו
 החרוצה והעמלה
 אשר לכל יצור חי מלאת חמלה
 להורים חלוצים מקימי הקיבוץ נולדה
 שמונים חוגגת, כבר לא כל כך ילדה
 כל היום עובדת ומתרוצצת, לא נחה לרגע
 מאחלים לך שגופך לעולם לא יתייגע
 הרבה בריאות ושמחה מדברים קטנים כגדולים
 אוהבים, המשפחה והחתולים

רותם רשתי בת 40

לרותם האחת והיחידה,
 מזל טוב ליום הולדתך ה-40.
 שתבורכי בכל האושר שיש לעולם להציע:
 שמחה, אהבה, בריאות, הנאה עם
 המשפחה ובכלל.
 תמשיכי ללכת בדרכך הייחודית ולכבוש פסגות.
 באהבה, אחותך מור

רק נולד

מזל טוב לדבורה שלם תבדל"א ואלי כרמל ז"ל,
לדורית תבדל"א וגבי ז"ל,
לטופז ואלון כרמל, ולכל המשפחה
עם לידת נין שלישי, נכד שלישי וכן בכור!
גיא כרמל נולד ב-28.3.23, ברוך בואך לעולם

רק בקע

מזל טוב לברבור וברבורה, לרגל אפרוח שבקע,
שמרו עליו בשבע עיניים ומקור

לזכר חברינו, הורינו ובנינו שנפטרו

בחודש מרץ אדר – ניסן

שם הנפטר	תאריך לועזי	תאריך עברי
יצחק מידה	11.03.1972	כ"ה אדר תשל"ב
חיים גלר	05.03.1975	כ"ב אדר תשל"ה
ראובן ארליך	22.03.1977	ג' ניסן תשל"ז
חיים שלם	24.03.1977	ה' ניסן תשל"ז
חיים זמיר	19.03.1982	כ"ד אדר תשמ"ב
סלה אלטמן	29.03.1989	כ"ב אדר ב' תשמ"ט
אברי (אברהם) צ'סלר	03.03.1994	כ' אדר תשנ"ד
ראובן הוכמן	10.03.1998	י"ב אדר תשנ"ח
דינקה (דינה) לבב	09.03.1998	י"א אדר תשנ"ח
פנקה שורר	23.03.1998	כ"ה אדר תשנ"ח
שרה פונרו	26.03.1999	ט' ניסן תשנ"ט
דודי אריאלי	21.03.2002	ח' ניסן תשס"ב
מרים טייכנר	28.03.2004	ו' ניסן תשס"ד
שמואל שריג	02.03.2009	ו' אדר תשס"ט
דוד פליק	26.03.2009	א' ניסן תשס"ט
הדסה מאירי	31.03.2010	ט"ז ניסן תש"ע
זאב שדמי	07.03.2012	י"ג אדר תשע"ב
מוט'לה (מרדכי) רבינוביץ'	09.03.2015	י"ח אדר תשע"ה
מרים יחיאלי	15.03.2016	ה' אדר ב' תשע"ו
סלושה (שרה) מן	27.03.2016	י"ז אדר ב' תשע"ו

תשבץ הגיון – הוריקן [אורי קלס]

6		5		4		3	2	1
					8			7
	12		11		10			9
			15			14		13
							16	
19			18					17
	22			21				20
		24		23				
		26						25

ה ג ד ר ו ת

מאונך

מאוזן

1. בגוש הבית יש איחוד (ח) (4)
2. מפריעים את דרכך עם אשף באוניברסיטה המערבית (7)
3. + "9 מאוזן" אביו השתנה עם הבשורה הזו (4)
4. יקרות. גנוז. איתן (3)
5. לא סרות רק סגורות (6)
6. תשלום שמשלבש ומהר (4)
8. בין ידם זה אחרת מאשר הקמצנים (6)
11. מהסכר"ם שיש בה בקשירה (6)
12. ולו קניה הסתבכה והייתה מושבה (7)
14. מביט בהדר בכפר האמנים (3-3)
17. כלי קיבול ליפה בנשים (4)
19. תשלום לא מתוק שאפשר לנעוץ (4)
21. כף בין 6 ל-6 וכן הלאה (3)
24. השבט עולה וזז (2)

1. אף הראשון שתה (3)
4. באים לשים פס ולא שווים כלום (5)
7. בגללו יגנבו אחרת (5)
9. ראו "3 מאונך"
10. בדקה אחת הם רבו על התוף (6)
13. יעיש שב להאמין בקוראן (4)
15. כמו אש שפורטים עליו (ח) (4)
16. בלול פרי שהשתנה באנגליה (7)
17. חצאית סקסית? (4)
18. יגמר שאשאר בלי הורים (4)
20. מה בימות הוא הכי נמוך? (4-2)
22. פלא שבורח (2)
23. מכינה ומערבבת את עובדי הקודש (5)
25. שופט בלבנו ומשאירנו עם עצמנו (5)
26. הפרי השתבש כשרכב על הסוס (3)